

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 29 sierpnia 2011r. (godzina 12.00) w sprawie IIK 566/11 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniach od 19-20 czerwca 2011 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat. Postanowienia Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 13 marca 2013 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

- Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 24 października 2011r. w sprawie IIK 827/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 15-21 sierpnia 2011r., 13-20 sierpnia 2011r., 15 lipca 2011r., 08-18. sierpnia 2011r., 17.08.-22.08.2011r., 23.08.2011r., 18-22.08.2011r., 12.-19.08.2011r., 10-22.08.2011r., 16-20.08.2011r., 12-22.08.2011r., 19-24.08.2011r., 06-29.08.2011r. godzina 8.00, 08-22.08.2011r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 (czterech) lat. Postanowienia Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 22 kwietnia 2013 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

- Sądu Rejonowego w K.-K. z dnia 03 listopada 2011r. w sprawie IIK 973/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. popełnione w dniach od 08.08.-29.08.2011r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3 (czterech),

- Sądu Rejonowego w K.-K. z dnia 20 grudnia 2012r. w sprawie IIK 136/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. popełnione w dniach od 28.09.2011r. do 25.10.2011r. i 25.10.2011r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3 (czterech).

(dowód – akta spraw o sygnaturach IIK 136/12, IIK 566/11, IIK 827/11, IIK 973/11)

Skazany K. K. (1) był czterokrotnie karany sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu.

(dowód – dane o karalności skazanego K. K. (1),

k. 11-13).

Skazany K. K. (1) przed osadzeniem mieszkał razem z matką i bratem a w środowisku lokalnym postrzegany był pozytywnie zaś sąsiedzi nigdy nie mieli zastrzeżeń do jego zachowania. Nie przejawiał skłonności do nadmiernego spożywania alkoholu. Odbywanie kary pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w N. skazany rozpoczął od 27 października 2013r.. Skazany w trakcie odbywania kary funkcjonował prawidłowo, nie stwarzał sytuacji konfliktowych z innymi skazanymi, był sześciokrotnie nagradzany regulaminowo za wykonywanie nieodpłatnych prac oraz raz ukarany dyscyplinarnie za palenie wyrobów tytoniowych w miejscu niedozwolonym. Nie deklaruje swojego uczestnictwa w podkulturze więziennej. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania jednak nie przejawia zainteresowania nauką w szkole w trakcie odbywania kary. Jednocześnie z chęcią uczestniczy w kursach przygotowujących do wykonywania zawodu. Nie jest zatrudniony odpłatnie z uwagi na brak takiej pracy jednak chętnie podejmuje się wykonania prac nieodpłatnych. Kontakt zewnętrzny w formie widzeń, korespondencji i rozmów telefonicznych utrzymuje z matką i bratem, z którymi zamieszka po jego zwolnieniu. Skazany jest krytycznie ustosunkowany do popełnionych przestępstw. M. na uwadze opisane [owczzej elementy uznano, iż w stosunku do skazanego istnieje pozytywna prognoza penitencjarna.

(dowód – opinia o skazanym K. K., k. 9).

Sąd zważył co następuje:

Możliwość wymierzenia kary łącznej (wydania wyroku łącznego) w polskim systemie prawa karnego stwarza przepis art. 85 k.k. stanowiący, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W niniejszej sprawie zaistniała możliwość wymierzenia skazanemu jednej kary łącznej. Czyny, za które K. K. (1) został skazany w sprawie o sygnaturze akt IIK 827/11 i IIK 566/11, były popełnione przed wydaniem pierwszego wyroku co do jednego z nich. Pierwszy wyrok zapadł w sprawie o sygnaturze IIK 566/11 w dniu 29 sierpnia 2011r. a czyny przypisane skazanemu K. K. (1) zostały popełnione w dniach: od 19-20 czerwca 2011 roku (sprawa o sygnaturze akt IIK 566/11), w dniach od 15-21 sierpnia 2011r., 13-20 sierpnia 2011r., 15 lipca 2011r., 08-18. sierpnia 2011r., 17.08.-22.08.2011r., 23.08.2011r., 18-22.08.2011r., 12.-19.08.2011r., 10-22.08.2011r., 16-20.08.2011r., 12-22.08.2011r., 19-24.08.2011r., 06-29.08.2011r. godzina 8.00, 08-22.08.2011r. (sprawa o sygnaturze akt IIK 827/11). We wszystkich powyższych sprawach zostały wymierzone kary pozbawienia wolności a zatem kary tego samego rodzaju.

Wobec tego - w ocenie Sądu – w przypadku spraw o sygnaturach akt IIK 566/11 i IIK 827/11 zachodzą przesłanki, w rozumieniu powołanego powyżej przepisu prawa, do wydania wyroku łącznego.

Z kolei wszystkie czyny, za które K. K. (1) został skazany w sprawie o sygnaturze akt IIK 136/12 zostały popełnione już po dacie wydania wyroku w sprawie IIK 566/11 a to w dniach od 28 września 2011 roku do 25 października 2011 roku nadto została wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jednocześnie Sąd nie uznał za korzystne dla skazanego łączenie kar w zawieszeniu z karami bezwzględnych pozbawienia wolności. Sąd z urzędu zauważa, iż przy sporządzaniu przedmiotowego wyroku nie orzekł o połączeniu kar wymierzonych w prawach IIK 973/11 i II 136/12 mimo istnienia takowej możliwości.

Sąd orzekając karę łączną może zastosować system absorpcji (pochlaniań), czyli wymierzyć jako karę łączną najsurowszą z wymierzonych kar jednostkowych, lub zasadę kumulacji, czyli wymierzenia kary łącznej w wysokości sumy kar orzeczonych za jednostkowe przestępstwa. Istnieje również trzecia możliwość, to jest orzeczenie kary w granicach między najsurowszą z kar orzeczonych za jednostkowe przestępstwa a sumą tych kar.

W przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż najwłaściwszą do zastosowania w przypadku wszystkich wymierzonych skazanemu kar łącznych jest trzecia z opisanych możliwości. Na wymiar, bowiem, kary łącznej decydujący wpływ ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Z kolei wymiar kary łącznej na zasadzie kumulacji również powinien należeć do wyjątków. W niniejszej sprawie K. K. (1) był czterokrotnie karany sędownie. Popełnił on wiele przestępstw przeciwko mieniu. Znaczna liczba popełnionych przestępstw – zdaniem Sądu – czyni niemożliwym zastosowanie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji. Jednakże z uwagi na jego właściwy stosunek do położonych, stronięcie od kontaktów z podkulturą więzienną, nagradzanie regulaminowe Sąd doszedł do przekonania, iż niewłaściwym byłoby stosowanie zasady kumulacji.

W oparciu o trzecią z metod Sąd, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., wymierzył karę łączną w wysokości 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zaliczył skazanemu K. K. (1) na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności okresy kar już wykonanych do wyroków podlegających łączeniu.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach w sprawach o sygnaturze akt IIK 566/11 i IIK 827/11 oraz w wyrokach w sprawach o sygnaturach akt IIK 136/12 i IIK 973/11 podlegają odrębnemu wykonaniu.

W oparciu o przepis art. 618 § 1 punkt 11 k.p.k. i art. 29 ustęp 1 ustawy Prawo o Adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. R. kwotę 147 złotych. tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej skazanemu.

Mając na uwadze fakt tego, że skazany K. K. (1) nie pracuje Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił skazanego od zapłaty kosztów sądowych, to jest poniesionych wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa i nie wymierzył opłaty.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie,
2. Odpis uzasadnienia doręczyć obrońcy skazanego adw. K. R. oraz Prok. Rej. w K-K.,
3. K.. 14 dni.